

عنوان مقاله:

پارادوکس های منطقی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های فلسفی، دوره 1، شماره 1 (سال: 1385)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

رضا رسولی شریانی - استادیار گروه فلسفه و حکمت اسلامی دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)

خلاصه مقاله:

پارادوکس های منطقی یک عبارت یابیک جمله خودارجاع معیوب اند که هم فرض صدق آن مستلزم تناقض است و هم فرض کذب آن لذا از آنجاکه پارادوکس های منطقی یدرستی مهم ترین تئوریهای منطقی و فلسفی مانند تعریف خبر به صدق و کذب پذیری نظریه مطابقت در صدق قاعده امتناع تناقض و نظام منطق دوارزشی ارسطویی را زیرسوال می برد پیدا کردن راه حل مناسب برای آن همواره یکی از مهمترین دغدغه های منطق دانان مسلمان بویژه در قلب هفتم و برخی از منطق دانان غربی بوده است بطوریکه قریب به ده راه حل از جانب آنان برای این شبهات ارایه شده است که ماهمه را نقل تبیین و مورد نقد و بررسی قرار داده ایم به طور کلی در میان راه حل های ارایه شده خواجه نصیرالدین طوسی و به تبع او تفتازانی و صدرالدین دشتکی توانسته اند با قایل شدن به مراتب خبروتمايز خبرومخبرعنه و یاصدق درجه اول و درجه دوم وهمچنین الفرد تارسکی از منطق دانان غربی با ارایه نظریه مراتبی زبان توانسته اند برون شد مناسبی از این شبهات ارایه نمایند اما باتوجه به امکان ارایه تقریرهای تقویت شده از پارادوکس هابه نظر می رسد که هیچکدام از راه حل های مطرح شده قابل قبول نباشد لذا نگارنده معتقد است که قبول نظام منطق چندارزشی و پذیرفتن جملات خبری نه صادق و نه کاذب که نزد برخی متکلمان متقدم مطرح بوده و با هستی شناسی تشکیکی ملاصدرا نیز سازگارتر است میتواند راه حل قابل قبولی برای این شبهات باشد

کلمات کلیدی:

پارادوکس ، تئوری مطابقت ، صدق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/406525>

